

391

Sjá, nú rennur dagur af djúpi skær

Bm G D G D G[♯]/B A

1. Sjá, nú renn - ur dag - ur af djúp - i skær,
 2. Sæll ég teyg - a morg - uns - ins blíð - a blæ,
 3. Lof - a vil ég hann þeg - ar ljós mér skín,
 4. Ó, að meg - a faðm - a þig, fagr - a stund,

G D A D/F[♯] Bm Em/G F[♯]

dýrð - ar - leiftr - um sól - in á jörð - u slær.
 bless - a allt sem þigg ég og not - ið fæ.
 leit - a hans í traust - i þá birt - an dvín,
 fagn - a nýrr - i sól eft - ir næt - ur - blund.

Bm F[♯] G D Bm D A

Heyr, hve gleð - in óm - ar þótt allt sé hljótt:
 Guð - i syng ég lof fyr - ir ljóss - ins gjöf,
 lút - a björt - um vilj - a og vald - i hans,
 Allt sem mér er kær - ast í heim - i hér

F[♯]m A⁷ Bm A D F[♯]7 Bm

Und - ur ljóss - ins birt - ist og hverf - ur nótt.
 lífs og náð - ar orð yf - ir synd og gröf.
 von - a minn - a sól, föð - ur kær - leik - ans.
 heil - ög kveðj - a morg - uns frá Guð - i er.

5. Ljómi ber af ljóma við himins hlið,
 himnesk dögur kemur með náð og frið,
 andvara þess morguns sem aldrei fer,
 upprisunnar birtu, minn Guð, frá þér.

6. Þótt mig reki stormar um húmgúð höf,
 hinst þó bíði nóttin við kalda gröf,
 lífsins Guð mér skýlir og heljar hjarn
 hlær sem dökk við sól því ég er hans barn.

7. Sjá, þá rennur dagur af djúpi nýr,
 dauðans nótt að eilífu burtu flýr.
 Ó, þann gleðisöng þegar sér vor önd
 sól Guðs standa kyrra við lífsins strönd.